

Під словом «модифікація» мається на увазі те, що приділяючи увагу певній складовій, удосконалюючи її та створюючи певні заходи щодо її безпеки, а саме безпеки даних, вразливості до змін, виростання певних нововведень. можна побачити залежність у зміні саме загального показника безпеки. Аналітично це робиться через надання значущості певній складовій через вагові коефіцієнти ω_i . Наприклад, якщо ми обираємо пріоритетом інформаційну та кадрову безпеку, вагові коефіцієнти для цих компонентів будуть підвищені, що дозволить оцінити вплив на загальний рівень *ES*.

Висновок: Моделювання економічної безпеки ІТ-компаній є важливим інструментом забезпечення стабільного розвитку організації в умовах постійного ризику та невизначеності, адже в сьогоденні умовах існує великий відсоток витоку, втрати та видалення даних, як шахрайськими методами, так і звичайною людською необачністю. В умовах сучасних глобальних викликів, таких як війна в Україні, компанії стикаються з новими зовнішніми загрозами, які можуть зробити істотний вплив на їх економічну безпеку, бо даний конфлікт спричинив значні зміни у світовій економічній кон'юктурі, підвищив рівень політичної та інформаційної нестабільності та створив додаткові ризики для компаній, які вони, в свою чергу, повинні враховувати та мінімізувати втрати моделюванням різних сценаріїв та стратегій розвитку подій. Сценарне моделювання дозволяє враховувати не тільки поточні економічні та технічні ризики, а й прогнози про можливість впливу зовнішніх подій, таких як збройні конфлікти, санкції та зміни в законодавчому середовищі, на стабільність підприємства. Це дозволяє розробляти стратегії різного виду, які допоможуть своєчасно виявляти та мінімізувати потенційні втрати і оптимізувати ресурси. Таким чином, використання даної моделі забезпечує комплексний підхід до управління економічною безпекою, що дозволяє не тільки оцінити поточний стан, але і підготувати організацію до майбутніх викликів. Дана модель враховує всі показники та дозволяє знайти вразливі зони, які підприємство в свою чергу повинно усунути для підтримки конкурентоспроможності та стійкості ІТ-компанії у довгостроковій перспективі.

Література:

1. Економічна безпека підприємства : навчальний посібник / Небава М. І., Міронова Ю.В.] Вінниця: ВНТУ, 2017. 73 с. URL: https://web.posibnyky.vntu.edu.ua/fmib/33nebava_ekonomichna_bezpeka_pidpriyemstva/ekon_bezp_Nebava.pdf (дата звернення 01.12.2024)

ІНФОРМАЦІЙНА АСИМЕТРІЯ В КОНТЕКСТІ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

Мазуренко Микита, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

м. Київ, Україна

ORCID ID 0009-0005-1351-8743

email: m.mazurenko.uk81@kpi.ua

Науковий керівник: Фартушний Іван, к.ф.-м.н., доцент

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

м. Київ, Україна

ORCID ID 0000-0001-5879-2213

e-mail: i.fartushny@kpi.ua

У сучасній культурі в контексті успішної економіки, однією з найперших приходиться картина автоматизованого та високотехнологічного виробництва, яке збирає навколо себе спеціалістів що породжують та підтримують усю цю структуру, неначе серце ефективного економічного ладу. Сучасна економіка характеризується швидким темпом свого розвитку, який реалізовується у вигляді безперервного та сталого потоку технічних та організаційних вдосконалень, які врешті решт набувають свою форму у якості інновацій, при виході на ринок. Інноваційний процес в такому вигляді, аналогічно з наукою, став не тільки конкретною

дефініцією для пояснення стрибкоподібних наслідків удосконалень, а і стає специфічним соціальним інститутом, що самореалізується в контексті загальних економічних відносин.

Даний напрям дослідження, а саме роль інноваційної складової у економічному зростанні, здобув свого поширення в контексті економічної думки із середини ХХ століття. Саме класичне визначення категорії інновації подається Йозефом Шумпетером, де автор представляє багатосторонність форм вияву інновацій, та представляє фундацію стосовно власної моделі циклічності, де ключову роль відіграє саме категорія інновації. Далі, видатний економіст Роберт Солоу, вже в контексті неокласичної парадигми, досліджує процес економічного розвитку, досліджує роль факторів виробництва у контексті економічного зростання, та значну роль виділяє в контексті розгортання процесу саме технологічному розвитку, традиційно, який реалізується в контексті впровадження інновацій. Цей доробок автора став основним в контексті присудження йому Нобелівської премії з економіки у 1987 році. Надалі його модель вдосконалювалася в цьому контексті такими вченими як Джеймс Мід, Мозес Абрамовітц, Річард Нельсон тощо. В подальшому даний взаємозв'язок розглядався з точки зору інших наукових шкіл, як наприклад неокейнсіанцями та представниками нової класичної макроекономіки.

Загалом, можна дати висновок, що дослідження інноваційного процесу здобуло своє місце в економічному мейнстрімі, у контексті питань дослідження економічного зростання та циклічності, здійснювалися спроби формалізації та реалізації загального теоретико-методологічного та прикладного інструментарію щодо правильного управління розгортанням інноваційного процесу, як на національному рівні, так і на рівні підприємств. Здійснювалися дослідження щодо спільних та відмінних рис реалізації інноваційного процесу в країнах з розвинутою економікою та в тих що розвиваються [1].

Слід зауважити, що, на нашу думку, ключовою та характерною рисою дослідження інноваційного процесу є його іманентна динамічність. Інновація реалізовує себе в контексті заміщення старого технологічного або організаційного ладу, спричиняючи тим самим суттєву виробничу та ринкову відповідь, або формуючи підґрунтя до нового етапу циклічного процесу. Відповідно до цього, сама тематика перебігу інноваційного процесу, через подальший зв'язок із такими категоріями як економічна зростання та циклічності. Розгляд тієї чи іншого об'єкту дослідження та відповідного предмету можливий відповідно до різних підходів та методологічного базису.

До останнього часу, економічний мейнстрим характеризувався абстрактним, механістичним уявленням стосовно сутності і структури функціонування економічних систем. В тому числі, така ідеалістична картина відображалася в контексті сприйняття і визначення інформації в взаємовідносинах суспільного відтворення. Очевидним є той факт, що в реальності передача інформаційних сигналів, на базисі яких агенти приймають рішення, та доступ до них не є ідеальним, чи принаймні рівномірним. Звідси впливає, що і затримки у отриманні інформації, обмеженість агентів в контексті її сприйняття та інші чинники безпосередньо впливають на перетік економічних процесів. Так, на рисунку 1 зображено типове модельне представлення ролі інформації в контексті прийняття рішення в мікроекономічному середовищі.

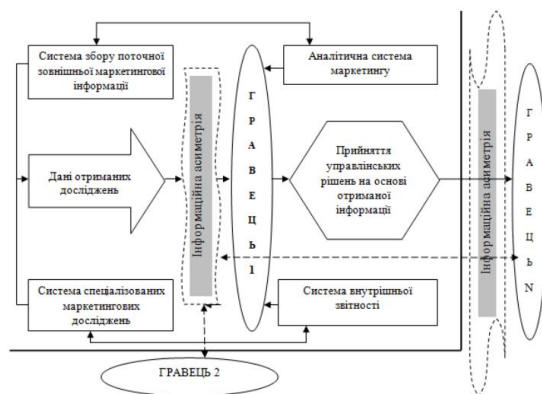

Рисунок 1. Типове представлення ролі інформації в контексті прийняття рішення.

Джерело: [3]

Сама асиметрія інформації розглядається у якості типової та невід'ємної частини ринкового процесу, де його учасники у сутичці і з ним отримують можливості до реалізації своїх мотивів, або у сутичці з асиметрією шукають засоби до її подолання, як наприклад скрінніг [2].

В останні 50 років широкого розкриття набуло поняття асиметрії інформації, теорії інформації та поведінкових «іраціональних» факторів в контексті функціонувань економічних систем. Також, значним був внесок в теорію соціальних мереж, що описує в поняттях графів соціальні структури. Однак, досить мало представленою залишається характеристика і опис самих взаємозв'язків, поширення і втілення інформаційних характеристик у загальне коло економічних процесів. Характерним є «замкнення» у вузьких межах тематики дослідження (фінансові ринки, страхування, ринок праці). Взаємовідносини між агентами є спільною рисою всіх економічних процесів, що потребують загального підходу до їх характеристики.

Відповідно до цього, очевидним є подальший потенціал розгляду інноваційного процесу з точки зору асиметрії інформації. Так, вважається що вона, з одного боку, може виступати негативним фактором в контексті реалізації інноваційного процесу, прошуючи мотиви економічних агентів та їх оцінки тієї чи іншої технології, у якості інвестиції. З іншого боку, породжена асиметрія може втілюватися у вигляді можливостей, перед якою стає агент в контексті пошуку конкурентних переваг [4]. Однозначним є те, що підхід до аналізу із позиції асиметрії інформації, дозволить детальніше дослідити особливості інноваційного процесу, та невизначеністю у ході якої він втілюється.

Література:

1. Fagerberg, J., Srholec, M., & Verspagen, B. (2010). Innovation and Economic Development. In Handbook of the economics of innovation (pp. 833–872). [https://doi.org/10.1016/s0169-7218\(10\)02004-6](https://doi.org/10.1016/s0169-7218(10)02004-6)
2. Stiglitz, J. E. (2002). Information and the change in the paradigm in economics. American Economic Review, 92(3), 460–501. <https://doi.org/10.1257/00028280260136363>
3. Кривошия, О., & Базилінська, О. (2013). Основні методи усунення інформаційної асиметрії між ринковими гравцями: мікроекономічний рівень. *Економічний аналіз*, (13), 95-100. http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecan_2013_13_15
4. Barbaroux, P. (2014). From market failures to market opportunities: managing innovation under asymmetric information. Journal of Innovation and Entrepreneurship, 3(1), 5. <https://doi.org/10.1186/2192-5372-3-5>

МОДЕЛІ РЕКОНСТРУКЦІЇ ПРОСТОРОВОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Микитенко Вікторія, доктор економічних наук, головний науковий співробітник
Інститут демографії та проблем якості життя НАН України,
м. Київ, Україна

ORCID ID 0000-0002-8212-9777
e-mail: vmikitenko@ukr.net

Чупріна Маргарита, кандидат економічних наук, доцент
Національний технічний університет України «КПІ імені Ігоря Сікорського»,
м. Київ, Україна

ORCID ID 0000-0002-3276-4473
e-mail: ma.chuprina@gmail.com

Визнаємо, що господарська система України (ГСУ), перебуваючи під тиском масштабних руйнувань, стикається з потребою у реконструктивному відновленні та розробленні нового формату з організації просторового розвитку. Відсутність комплексного підходу до організації реконструктивного просторового розвитку (ОРПР) та фрагментарність існуючих відновлювальних схем значно ускладнюють ефективне використання ресурсів, резервів і можливостей щодо забезпечення сталого розвитку і господарювання (СПГ). Тому, є необ-